

izrekla Radoslava pred pet svjedoka i pred svojim ocem Petrom Dehovićem i majkom Radom. Zanimljiv je iskaz svjedoka Radmana Ivanića. Iskaz dakako donosi notar svojim riječima na latinskom jeziku, ali pripisuje ipak na talijanskom jednu rečenicu, koju mu je citirao Radman onako, kako ju je čuo od Radoslave. Radoslava je naime svojim roditeljima rekla: »Voi mi avete dato per mia dota la casa de sopra e quarta (ili quinta?) parte de tuti vostri beni stabelli e mobili.«

U istoj notarijalnoj knjizi pod datumom od 1. ožujka 1384. zapisane su na talijanskom jeziku dvije priznanice, napisane vlastitom rukom kneza Matije condam Nichole de Petracha de Spaletto, kojima priznaje, da je od općinskog kamerarija primio plaću (salarium). U priznanicama izričito stoji istaknuto, da su pisane vlastitom rukom (scrita da mia propria man).

Imamo jednu sudbenu knjigu dugoljastog formata, gdje su svi dokumenti od 5. prosinca 1384. do 8. veljače 1385. napisani istom rukom na talijanskom jeziku, a tek pri kraju na posebnom listu imamo jedan dokumenat od 21. veljače na latinskom, ali pisan drugom rukom. Knjigu je na talijanskom jeziku pisao kancelar Vidoš, dakle domaći čovjek.

U nekoj je notarijalnoj knjizi prepisan pod datumom od 19. siječnja 1388. od kancelara Antonija instrument lastovske kancelarije, napisan na talijanskom jeziku 18. listopada g. 1387.

U istoj je knjizi zabilježen na latinskom jeziku, pod datumom pretposljednog veljače g. 1388., testament don Marina Micahelis de Curgula, korčulanskog kanonika. Tu ima jedan pasus na talijanskom. Don Marin naime određuje, da se od prodane sitne stoke polovica novca upotrebi za kupnju griza (neke vrste tkanine) i da se taj griz preda gvardijanu male braće u Stonu, te se dalje veli: »... e che lui parta ali fratri ali quali megli parara segunda la sua consciencia«. Dalje ima jedan pasus, gdje je napisano: »E se tuti doy musrise sen(za)«, ali je precrtano i mjesto toga dalje nastavljeno latinski: »Et si ambo morirentur sine heredibus«. Iz svega toga možemo zaključiti, da je testament bio govoren kancelaru na talijanskom, a on ga je pisao latinski, ali je pri tome nehotice valjda napisao dvije rečenice na talijanskom; preko prve je prešao neopazice naprijed, a kod druge je odmah na početku opazio, da piše talijanski, pak brzo precrtao i mjesto toga nastavio latinski.